

„И прочети, что-то є най гла́вно
„Ез мой-то сърдце и лежи одáвно!
„Пакъ не щешь ты на менъ да са сърдишь.
„Нито мене щешь за твой осъдишь,
„Че та тъка сама ахъ! оставлямъ
„И съ дръгъ да живѣнъ ахъ! съставлямъ.
„Орестане сладко сърдце мбѣ,
„Гдѣ е сега славно имѧ твѣ? !!
Кое сега у землиж-тѫ гнѣ
„И дъхъ-тъти тадѣва са вїє!
„Какъ щъ сирота отъ тебъ прѣброж
„Какъ щъ жалостъ-тѫ ми да умброж!
„Какъ щъ сама тъкъ да та оставя
„И съ твой-тъ гробъ да са ахъ! раставя!
„Тъкъ самичакъ у тѫж постынож,
„У този гробъ и тази пленинож,
„Кой щѣ отъ сегъ тебе да похобди
„И утѣхъ сасъ плачъ да нахобди? !
„Кой ли отъ сегъ щѣ да та покрѣва
„И сасъ слзы твой-тъ гробъ заліва? !
„Орестане! сладкий пробуди са!
„Пробуди са. и горе видиги са,
„И опрости твою Аделайдѫ
„Несчастливож. неразумнож младож!
„Коя на смиртъ-тѫти є причина
„Себе въ чърно ахъ! — ахъ! — ахъ! обвила!!“

Тъкъ въ єдва одъ гробъ оттъргнѫхъ
Ез кола като мъртвъ подигнѫхъ,
Пакъ отъ тамъ съней заедно поидѫхъ
И у Тѣринъ ски здраво дойдѫхъ.
Малко послѣ старца и старѣца
Доведохъ въ тѣхнѫ-тѫ столицъ